

10.9.2022 - 18-а Неділя по Зісланні Св. Духа. Св. ап. Якова Алфєєвого

Тропарі і Кондаки

Тропар (глас 1): Хоч запечатали камінь юдеї* і воїни стерегли пречисте тіло Твоє,* воскрес Ти, Спасе, на третій день,* даруючи життя світові.* Тому сили небесні взивали до Тебе, Життєдавче.* Слава воскресінню Твоєму, Христе,* слава царству Твоєму,* слава провидінню Твоєму,* єдиний Чоловіколюбче!

Тропар (г. 3): Апостоле святий Якове,* моли милостивого Бога,* щоб відпущення прогрішень подав душам нашим.

+Слава Отцю, і Сину, і Святому Духові.

Кондак (глас 1): Воскрес Ти у славі як Бог із гробу* і світ із Собою воскресив;* людське єство Тебе, як Бога, оспівує* і смерть щезла.* Адам же ликує, Владико,* і Єва нині, з узів визволившись, радіє, взиваючи:* Ти, Христе, Той, Хто всім подає воскресіння.

І нині, і повсякчас, і на віки вічні. Амін.

Кондак, глас 2: Того, що твердо в душі благочестивих догмати мудрости вложив,* похвалами всі звеличаймо Якова благовісника,* бо він предстоїть владичному престолові слави і з усіма ангелами радується,* молячись неустанно за всіх нас.

Прокімен (глас 1):

Милість Твоя, Господи, хай буде над нами,* бо ми надіялись на Тебе (Пс 32,22).

Стих: Радуйтеся, праведні, в Господі, правим належить похвала (Пс 32,1).

Прокімен (глас 8):

На всю землю вийшло вістунання їх і до кінців вселенної глаголи їх (Пс.18,5).

Апостол: (2 Корінтян 9, 6-11):

Браття і Сестри, хто скупко сіє, скупко буде жати; хто ж щедро сіє, той щедро буде жати. 7. Нехай дає кожний, як дозволяє серце, не з жалю чи примусу: Бог любить того, хто дає радо. Бог може вщерт збагатити вас усякою благодаттю, щоб ви всього мали завжди подастатку та щоб вам ще зосталось на всяке добре діло, як написано: Розсипав, дав убогим; щедрість його триває вічно. Той, що дає насіння сіячеві і хліб на поживу, помножить і ваше насіння та зростить плоди вашої щедрости, щоб ви у всьому збагатилися всякою щедротою, яка через нас складає Богові дяку.

(1 Кор. 131 зач.; 4, 9-16.)

Браття і Сестри, Бог поставив нас, апостолів, останніх, немов призначених на страту; ми бо стали видовищем і світові, і ангелам, і людям. Ми нерозумні Христа ради, ви у Христі розумні, ми немічні, ви сильні; ви славні, ми без слави. До цього часу ми голодні і спрагли, і

нагі, нас б'ють, ми скитаємось; ми трудимося, власними руками; нас ображають, і ми благословляємо; нас гонять, і ми терпимо; нас лають, і ми доброзичливі; ми стали сміттям світу, викидками всіх аж досі. Пишу це не щоб осоромити вас, але щоб як дітей моїх улюблених навести на розум. Бо хоч би ви мали тисячі учителів у Христі, але батьків небагато, я бо вас породив через Євангеліє у Христі Ісусі. Благаю, отже, вас: Будьте моїми наслідувачами, як і я Христа.

Алилуя (глас 1):

Стих: Бог, що дає відплату мені, і покорив народи мені (Пс 18,48).

Стих: Ти, що звеличуєш спасіння царя, і даєш милість помазаннику Своему Давидові і родові його повіки (Пс 18,51).

Стих: Ісповідять небеса чуди Твої, Господи, і істину Твою в церкві святих (Пс. 88,6).

Євангеліє: (Луки 5, 1-11):

Одного разу, коли стояв Ісус біля Генезаретського озера, побачив два човни, що стояли край озера; рибалки вийшли з них і полоскали сіті. Він увійшов в один з човнів, що належав Симонові, і попросив його відплисти трохи від землі, а сам, сівши, з човна почав народ навчати. Коли він перестав говорити, сказав до Симона: Відчали на глибіню і закиньте ваші сіті на ловитву. Озвася Симон і каже: Наставнику, всю ніч ми трудилися і нічого не піймали, але на твоє слово закину сіті. Так вони й зробили, і піймали велику силу риби, і їхні сіті почали рватися. Тоді вони кивнули до своїх товаришів, що були в другім човні, щоб ті прийшли й допомогли їм. Прийшли вони й наповнили обидва човни, аж почали потопати. Побачивши це Симон Петро, припав до стіп Ісуса й каже: Іди від мене, Господи, бо я грішний чоловік. Жах бо великий огорнув його й усіх, що були з ним, від ловитви риб, що їх піймали, як також і Якова та Івана, синів Заведея, які були спільниками Симона. Ісус промовив до Симона: Не бійся! Віднині будеш ловити людей. І витягши човна на берег, кинули все й пішли слідом за ним.

(Лк. 51 зач. 10, 16-21.)

Сказав Господь своїм учням: Хто слухає вас, мене слухає; хто гордує вами, мною гордує; а хто гордує мною, гордує тим, хто послав мене. Вернулись сімдесят два з радістю, кажучи: Господи, ба й біси коряться нам з-за твого імени. Він сказав їм: Я бачив сатану, що, наче блискавка, падав з неба. Ось я даю вам владу наступати на зміїв, скорпіонів і на всю ворожу силу – і ніщо вам не пошкодить. Одначе не радійте тому, що духи вам коряться, але радійте тому, що імена ваші записані на небі. Того часу Ісус зрадів Святим Духом і промовив: Прославляю тебе, Отче, Господи неба й землі, що ти втаїв це від мудрих та розумних і відкрив немовляткам. Так, Отче, бо так тобі подобалося.

Причасний:

Хваліте Господа з небес,* хваліте Його на висотах (Пс 148,1). * На всю землю вийшло вістування їх * і до кінців вселенної глаголи їх (Пс. 18). * Алилуя (х3).